

С В И Н Е.

Свине то је грозно животно, обича да се ваља въ калъ та и да се зарава въ купишта та; много је лѣниво, влѣкаво, и неразбрано. Нѣ пакъ людие ти съ при срѣдце въдетъ и хранетъ свинета. Свинета та хранетъ съ зеленчукъ, съ барабой, съ жълъдъ и съ кореніе, съ једна рѣчь, съ везакаква *растителна храна*; тии скоро растатъ тлѣстѣиатъ и ставаатъ дебелі. Везичката *тлѣстина* на свине то се једе; а отъ ѱаката му *четина* праветъ четки. Нето зашто зеланети си въдетъ и гојетъ свинета.

Свине $\frac{1}{30}$ јестес. вел.

Свине то има голѣма глава съ дълго тѣпо рило, којето му иде много сгодно да рови земята съ него. То все гледа въ земята съ малки ти си сиви очи. Једни свинета имаатъ малки уши, които стѣрчатъ нагорѣ, най-много *дивити*; а други имаатъ уклепнали уши.

Горната челюсть на свине то, съ проточено то рило, је пò-дълга отъ долната; уста има голѣми и въ уста та 44 зѣба, отъ којето се познава, че то јаде везичко.

Тѣлото на свине то је дълго и дебело, грѣбнакъ та му је издаденъ; прѣдни ти му ноги са пò-кѣси и пò-прави отъ задни ти, опашката му је тѣнка и на вири на витло. На везакоја нога свине то има по четире копита; на прѣдни ти двѣ копита ходи, а двѣ тѣ задни са малко пò-високо, та не допиратъ до земята. Нето зашто наричатъ свине то *многочопитно* животно. Кожа та на свине то је много дебела и је обрасната съ рѣдка четина, којато на грѣбнакъ тѣ је пò-дълга и пò-ѱака.

По наши ти планини, най-много въ доспатека та, има много диви свинета. Тии са много силни и люти, та мѣчно се трепатъ. Кожа та на дивити свинета је много дебела, та мѣчно може да на прокара куршумъ. Диво свине, кога се не удари добрѣ, а се нарани само, страшно грухти и налита на ловець тѣ.

С Л О Н Ъ.

Отъ отредъ тѣ на *многочопитни ти* животни по наши ти мѣста се въди само свине то! нѣ въ горешти ти мѣста има